

Anděla svého, kterýž by mne chránil
a proti dábłu i złym lidem bránil;
dejž mi v prácech mých i v každém konání,
dobré vnuknutí, štěstí, požehnání.

Abych i Tobě i bližnímu Svému
slúžiti mohł ke všemu dobrému,
jako Abrahám, Tobiáš a jiní
ježto anděl Tvůj sprovázél jím syny.

Všecky, jenž by mi chtěli ublížiti,
Svú božskú mocí rač v uzdu pojíti,
jako Ezaua, kterýž bratra svého
měl v nenávisti a chtěl zkaziti ho.

I já, můj Pane, nespustím se Tebe,
až mi také dáš požehnání z nebe;
bud' že sem v poli, na horách neb v městě,
aneb kdekoli, i na téjto cestě.

Rač mně sem i tam šťasné sprovoziti,
smrť zlú a náhlú ode mne vzdáliti,
zradu, zvěr, oheň neb neznámé vody,
o nechť mi žádný neprinese škody.

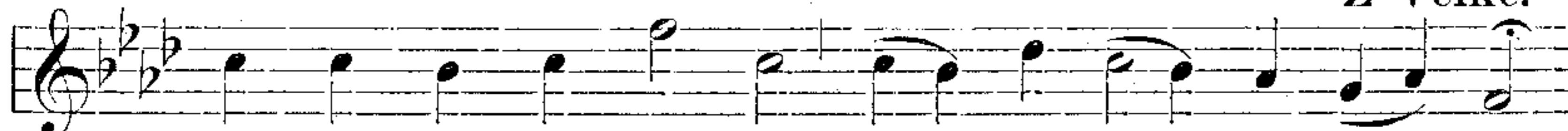
Pane, Ty všecko způsobiti možeš,
a proto věřím, že i mně spomožeš.
Pavel svatý na cestách mnoho zkusił,
však vždy pomoc Tvůr velebiti musíł.

Zachovej také mé domácí milé
od škod zármutku a nešťasné chvíle.
Učiň to, Otče, pro Syna milého
Ježíše Krista, Spasitele mého*).

10. Písň za déšť a za pohodu.

962.

Z Velké.



Bo - že A - bra - há - mů, krá - li pa - ne pá - nů,

*) Jako naši předkové všecky své práce a všecka konání modlitbou a zbožným zpěvem posvěcovali, tak i na cestu z domu se vydávajíce pěli písň, jako jsou čís. 960 a 961. Písň tyto jakož i čís. 958 a 959 zpívávají se nyní, když se průvod svatební ubírá do kostela.